

си испровождамъ сърдечни поздравленія на мама на коя то цалувамъ лѣсница та и прося прошка, защо то не можихъ да й са обадя, на тебъ съ домочадие то, Батио Иванъ на кого то сега писахъ. на батио Кънчо ако не ни свари. на кака Андоничка на зетя Василаки, на Аントонія и на сичкы родни ни и пріятели които питатъ за менъ.

С'Богомъ и дай Боже да се видимъ живо и здраво въ Свободна Българія!

Твой единоутробній братъ
Юр. П. Хр. Кжрошовскій.
Бекетъ 1876 маія 16.

- 1) Навѣрно Сидеръ К. Грънчаровъ.
- 2) Кънчо—Кръстю П. Хр. Кършевски.
- 3) Паракода „Радецки“.